

[Indenrigsministeren.]

til Hjælpekassen og gaa over til indirekte Valg, foretaget af Kommunalbestyrelsen — ja, det er en Sag, jeg ogsaa er yderst villig til at forhandle med det ærede Medlem om. Jeg kan egentlig ikke finde, at der kunde komme uheldige Konsekvenser af at fjerne Hjælpekassevalget fra Rækken af direkte Valg her i Landet og føre det over i de indirektes Kredse, saaledes som af det ærede Medlem antydet.

Naar derimod det ærede Medlem mente, at man, hvis man skulde røre ved Bestemmelserne om Valgrets vilkaarene, skulde forlade dem, der hidtil har været gældende eller vil blive gældende for de kommunale Valg, for at gaa over til dem, der gælder for Valg til Hjælpekasser, kan jeg ikke give det ærede Medlem Ret. Det maa være Kommunalbestyrelsen og de Regler, der er gældende for Valg til den, som er Normen paa dette Omraade, og her maa andre Valg, som kommunale Vælgere faar Adgang til at foretage, følges med Hovedvalgene, Valgene til Kommunalbestyrelsen.

Men jeg forstod da ogsaa det ærede Medlem saaledes, at han erkendte, at Formaalet her ikke var at naa til en Indskrænkning af den kommunale Valgret, som det ærede Medlem pegede paa vilde finde Sted, men at Formaalet i Virkeligheden var at naa til en Simplifikation med Hensyn til de Ulemper og Bekostninger, som følger med de forskellige Valg.

Naar man fulgte den samme Valgliste — det har man, som det ærede Medlem ved, hidtil kunnet gøre i enkelte Kommuner, men hvis man fik Adgang dertil i alle Kommuner —, skulde jeg tro, at man meget snart maatte komme dertil, at man afholdt Valg til Hjælpekassebestyrelsen og Kommunalbestyrelsen samtidig, at disse Valg blev foretaget ved Afkrydsning af to Stemmesedler, der udleveredes samtidig, saaledes at de Ulemper, som det direkte Valg til Hjælpekassebestyrelsen hidtil har medført, derigennem i væsentlig Grad vilde blive formindsket.

Med disse Bemærkninger tror jeg at have været inde paa de fleste af de Forhold, som i Forbindelse med dette Lovforslag er blevet omtalt af de ærede Ordførere. Jeg har ikke været inde paa de Bemærkninger, det ærede Medlem Hr. C. J. F. Sven fremsatte, i hvilke han betegnede Regeringens Bestræbelser for at mindske de offentlige Byrder som en negativ Politik, og paa ny pegede paa den positive Politik, som det ærede Medlems Parti stadig fører i Munden, men endnu ikke har ført ud i Virkelig-

heden. Jeg finder ikke, at der i denne Forbindelse er Anledning til at komme ind derpaa; heller ikke er der for mig nogen Anledning til at beskæftige mig med det Tempo, i hvilket denne Lovgivning bør revideres. Jeg har intet som helst Ønske om en hæsbæsende Fart ud i det nye, saaledes som det ærede Medlem Hr. C. J. F. Sven skildrede mine Tilbøjeligheder. Jeg har fremsat Lovforslaget paa det Tidspunkt, da jeg havde et forsvarligt Grundlag for dets Udarbejdelse tilvejebragt; jeg har indbudt Tinget til Forhandling derom, en Forhandling, som jeg haaber kan føres til Ende i indeværende Rigsdagssamling, hvis den bliver tilstrækkelig lang, men som naturligvis maa afbrydes, hvis Rigsdagssamlingen meget hurtigt sluttes, for derefter at fortsættes i den kommende Samling. Jeg synes, det er en Fremgangsmaade, som maatte kunne paaregne endogsaa det ærede Medlems Tilslutning, men saa lykkelig har jeg altsaa ikke været.

Jeg begyndte med at sige, og mit sidste Ord ved denne Lejlighed skal være, at jeg har absolut Sympati for den Virksomhed, der udøves gennem Hjælpekassen; jeg mener, at Hjælpekassen er et nødvendigt Led i Rækken af sociale Institutioner, men jeg mener tillige, at man gennem Aarene, ganske særlig i de senere Aar, har sat Hjælpekassen til at løse Opgaver, som ligger langt udenfor det Omraade, man tog Sigte paa ved den første Hjælpekasselovs Gennemførelse og ved Revisionen i 1913, og som fører ud i en ret ukontrolleret Anvendelse af Midler til et Beløb, som ikke staar i rimeligt Forhold til de Beløb, man burde kunne indskrænke alt dette til, hvis man holdt Anvendelsen af Loven indenfor de Rammer, som nu en Gang fra Lovens Side er fastsat. Jeg haaber, der skal blive Mulighed for en Forhandling til alle Sider angaaende denne Sag, saaledes at vi kan komme til en Ordning, som vi med Tryghed kan sætte i Stedet for det, vi har, og indenfor hvilken der kan blive Plads for en forsvarlig Forvaltning af det Understøttelsesomraade, Talen her er om.

Henrik Jensen: Det ærede Medlem Hr. Hækkerup, og det gælder for øvrigt ogsaa det ærede Medlem Hr. F. K. Madsen, var inde paa nogle Udtalelser, hvori de stemplede dette Lovforslag som en Ulykke og en Skamplet paa vor sociale Lovgivning. Det er Udtalelser, vi har hørt saa ofte, det er en Tekst, vi kender, der kan dog være Forskel i Stemmeføringen og Tonen, og det var der ogsaa i de to ærede Medlemmers Stemmeføring og Tone ved denne Lejlighed.